

ПРОТОКОЛ

№ 3

Днес 3 май 1969 г. се състоя заседание на Художествения съвет при Народен театър "Иван Вазов" на което бе обсъдена пиесата "Двама в новия град" на К.Калчев.

Заседанието бе председателствувано от др. Гуляшки

Присъстваха: Стефан Гецов, Георги Каракашев, Владимир Каракашев, Илиана Друмева, Севелина Гъророва, Моис Бениеш, Николина Томанова, Дили Попиванова, Любомир Кабакчиев, Енчо Халачев, Стефан Сърбов, Венера Наследникова, Камен Калчев, Александър Григоров, Кирил Неделчев, Андрей Чапразов.

Отсъстваха: Ружа Делчева, Кръстьо Мирски, Юлиан Вучков, Божидар Божилков, Стефан Стайчев, Емил Стефанов, Стефан Великов, Асен Миланов.

Другаря Гуляшки даде думата за изказване.

н.а. СТЕФАН ГЕЦОВ - Аз нямам предвид романа. Никога не ми е минавало през ум, че той може да се драматизира. Драматизацията е много слаба. Актьорите са положили напразно труд и като заключение не трябва да се пускат пред публиката. Романът няма сценична реализация. Наистина Камен Калчев за първи път се явява в Народния театър. Що се отнася до актьорската игра, искам да кажа, че Иванка Димитрова е актриса с голям опит, но ролята не е за нея. Мисля, че и на малка сцена драматизацията не може да се поправи. На голяма сцена също се губи. Всичко е разляло. Романът ми харесва, ~~не~~ не като роман, но не и като драматизация. Би звучало добре като радиодраматизация.

ВЛАДИМИР КАРАКАШЕВ - Романът на Камен Калчев "Двама в новия град" се появява след Априлския пленум на Партията във времето на възстановяването на социалистическия реализъм. Романът се ползва с голям успех. Ние не можем да отречем неговата сила.

Репертоара на нашият театър е обърнат към по-близкото или по-далечно бъдаще на нашия народ, но съвременността се избягва. Черенът на съвременността е пробен камък на нашето актьорско майсторство.

Някои от образите като този на Лачката са изявиени с голяма отчетливост. В драматургията ние виждаме експониране на цялото богатство на романа. Направен е опит да се вмъкнат вътрешните монолози. Има обаче известна непоследователност в принципа на вътрешния монолог, неритмичност. Първата половина е

доста фрагментарна. Сцената между Векилов и Марин трябва да отпадне. Също и срещата с Виолета и Марин в края на първата част. Има известна неяснота в завръщането на Виолета. Репетицията мина по-лошо от друг път. Представлението беше равно и на моменти ни налагаше скука. Съдбата на постановката зависи от образа на Масларски. Радвам се, че Андрей Чапразов се зае с тази роля, но се чувства, че в него има известна доза неувереност. Има опасност да се изпуснат двата основни момента. Той обича Виолета но за сега аз не долавям напълно това отношение. Чувствам само загрижеността. Също така във взаимността на Векилов и Масларски има много служебен тон. Генчо Димитров играе много заседателно тази роля. Смятам, че интересно са подбрани образите на Лео Коффорти, Славчо Митев и Николина Лекова.

ИЛИАНА ДРУМЕВА - Новият вариант на драматизацията ме убеди, че нашият театър трябва да се заеме с поставянето ѝ. Постигнато е насочването на вниманието към социалистическия комунизъм. В някои отношения в спектакъла се чувства фрагментарност. Образът на Ганка не носи своя тема. Образа на Векилов не е достатъчно сполучлив. Темата на Лачката остава обаче ограничена. Краят е неясен. Смятам, че в образът на Марин би могла да се потърси по-голяма отчетливост в художествената форма. Не ми става ясно къде е конфликта в спектакъла.

МОИС БЕНМЕШ - Драматизацията на такова голямо произведение като романа "Двама в новия град" винаги се губи при драматизация. Губи се богатството и от проблеми, но вътрешната линия е обхванала общо взето проблемите от романа. Спектакълът е монодрама на един централен герой през сърцето на който минава всичко. Не само обичта му към една жена, но и всички което го заобикаля. Тази разпокъсаност в първата част не дава възможност да се разкрие истинската драма в която живее Масларски. Действието върви мудно и уморено. Във втората част нещата са по стегнати. Много неща от техническата част не бяха дообработени. Сценичните работници не следяха през цялото време спектакъла внимателно. Нужна е по-голяма стегнатост на спектакъла и едно задълбочено свързване на нещата.

ГЕНЧО КАЛАЧЕВ - Аз харесвам романа на Камен Калчев "Двама в новия град", но драматизацията не познавам. Съгласен съм до голяма степен с изказването на Владимир Каракашев. Спектакълът е решен твърде безстрастно, не са ми ясни позициите на които защитава театърът. Андрей Чапразов е център на събитията,

но през цялото време се чувства неговата неубедителност. Спектакъла се нуждае от още много работи.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ - За първи път не смея ясно и категорично да съдя. Липсва яснота в изразяването на конфликтите. По линията на рисунъка има известен успех, обаче няма точен център около който се завъртва спектакъла. Приемам присъствието на Андрей, но смятам, че липсва новото, слънчевото в града. Обичта трябва да бъде предизвикана, трябва да бъде ясна. Линията на конфликта трябва да стане по-точна, по-ясна.

СТЕФАН СЪРБОВ - Като професионалист виждам, че художникът е дал възможност да реализира добре драматизацията. Чувства се усърдието на всички актьори.

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ - Наистина самият аз си поставят въпросът кой е Марин Масларски, но моля да си запазя правото за изказване за утре.

Продължение от следващия ден.

ГЕОРГИ КАРАКАШЕВ - Гледах малка част от спектакъла, но мисля, че най-големият недостатък е тази надробеност. Например с картината с завръщането на Виолета. Осветителите и занаятчиите правят много грешки. За костюмите. Да се махнат плитките на Каназирева. Монтажът и мизансценът да се ревизират. Трябва да има повече условности.

СЕВЕЛИНА ГЪОРОВА - В Търново драматизацията се занимаваше повече с миналото на Марин Масларски, но ние сметохме, че трябва да се занимаем с новото, настоящето. Творбата бе готова на 10 декември, но пиесата не бе разгледана от Художествения съвет. Изненада за мен беше, че аз срещнах възражения само за художествените качества на спектакъла, а не за политическата светлина. Трябва да се върви към един реален и условен преход. Друго нещо е униформата на Векилов. Той изобщо би трябвало да бъде цивилен. Мисля, че селектива е положил големи усилия. Хората от по-дребните образи се стремят да изпъкнат. Трябва играта да е по-чиста, по-естествена. Сцената с ~~Фонте~~ остава нерешена. Стиховете трябва да бъдат съкратени. Спектакълът би будил отклик. Темата е сложна, но според мен кубава. Сега всичко зависи от Камен Калчев, който ще определи дали пиесата чувства духът на своя роман.

КАМЕН КАЛЧЕВ - Направо искам да заявя, че съм доволен от драматизацията. Използувани са до максимум съдържанието и

формата на романа. Постигната е атмосферата, която аз съм желал. М. Малраски се връща в обществото и той търси най-естествения път за включването си в него. Той е най-голямата основа. Неговото отношение към Виолета е напълно емоционално на човек който търси хармонията. Харесва ми образа на Киселички, доволен съм и от двойките. Сцената на рецитала трябва да се съкрати. Смятам, че Виолета трябва да чете стиховете. Виолета Минкова трябва да се облече по-пъстро.

Идейната насоченост на произведението е намерена.

МОИС БЕНИШ - У Киселички образа се насочва в по-друг аспект, еднопосочно. Тази сложност на образа която дава Андрей Чапразов, Киселички не постига. Обичта на Марин към Виолета е една пожертвователност. В постановката има една такава иронична нотка към Виолета. Пиесата няма финал.

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ - Днес се доизчистиха някои неща. Все още аз не мога да намеря текста на Марин. В интерес на Иванка Димитрова и в интерес мой интерес трябва да отстъпим ролята на Киселички и Минкова. Моля да бъде освободен от тази роля. Аз стигнах до бариера и тя според мене доста трудно преодолима. Смятам, че Иванка Димитрова я ограбва възрастта. И пак повтарям, ако има възможност аз искам да се откажа от ролята си. Моля съветът да се вслуша в моята молба.

НИКОЛИНА ТОМАНОВА - Развълнувана съм и объркана от желанието на Чапразов да се откаже от ролята си. Смятам, че той има необходимите сили и възможности да преодолее трудността, която чувства. Повече от забележките приемам. Смятам, че четирите общи предстоящи репетиции са в състояние да изправят спектакъла на крака. Скоро и набързо изработихме нов финал, който актьорите още не са овладяли. Оставам на Художествения съвет да реши дали пиесата трябва да излезе.

СЕКРЕТАР:

(Искра Дончева)